

původu důkaz o nemožnosti splolení věsti, ježto tento právní důsledek doslovně § 156 obč. zák. vyloučen není.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, poukávav k důvodům nižších stolic.

Čís. 497.

Jest přípustno, by zapsán byl do obchodního rejstříku šlechtický predikát jednatelů, pokud jej nabyli jako cizinci v cizině.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1920, R I 210/20.)

Rejstříkový soud zamítl návrh bavorských jednatelů společnosti s ruč. obm., by zapsán byl do rejstříku jich bavorský šlechtický predikát podstatně z toho důvodu, že dle zákona ze dne 10. prosince 1918, čís. 61 sb. z. a n. se v tuzemsku již šlechtictví neuznává. Rekursní soud usnesení potvrdil, dodav v důvodech, že cizozemcům nelze sice zbraňovati, by používali v tuzemsku svého predikátu, že však tuzemské soudy jsou oprávněny, by vylučovaly ze zápisu do rejstříku osobní poměry, jež tu nejsou uznány.

Nejvyšší soud usnesení nižších soudů zrušil a nařídil prvému soudu, by rozhodl o návrhu jednatelů, nepřihlížeje k důvodu, uvedenému pro zamítnutí návrhu.

Důvody:

Při společnosti s ruč. obm. dlužno ohlásiti a zapsati do rejstříku jména jednatelů. Znamenání firmy děje se pak tím způsobem, že jednatelé připojí k firmě svůj podpis a jest znamenání firmy ohlásiti k zápisu do rejstříku. (§§ 9, 11, 12, 18 zákona o společnostech s ruč. obm.). Zápis ty musí odpovídati skutečnosti, spočívat na zásadě pravdy. Pokud tedy jednatelé společnosti s ruč. obm. nabyli šlechtictví v cizozemsku, nelze s tohoto hlediska brániti tomu, by okolnosti té nebyl dán přiměřený výraz i při rejstříkových zápisech shora dotčených. Zákon ze dne 10. prosince 1918, čís. 61 sb. z. a n., jímž byly zrušeny šlechtictví, řády a tituly, tomu nemůže býti na překážku, poněvadž se jeho působnost obmezuje na oblast republiky Československé a nedotýká se šlechtictví, pokud bylo nabyto cizinci v cizozemsku. Rozhodnutí nižších stolic jest tedy protizákonné, bylo je zrušiti a naříditi jak shora uvedeno.

Čís. 498.

Není přípustno, by zřízen byl pro výrobní a hospodářské společenstvo opatrovník k činu z důvodu, že funkční období představenstva uplynulo, a nové představenstvo není dosud zapsáno.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1920, R I 238/20.)

Žalobce, podav proti záložnímu a nákupnímu družstvu žalobu, žádal, by doručena byla opatrovníku k činu (ad actum), ježto funkce předsta-

venstva žalovaného družstva dle stanov zanikla a nové představenstvo dosud zvoleno nebylo. Soud první stolice zřídil opatrovníka k činu. Rekursní soud usnesení to zrušil a nařídil mu, by o žalobě znovu po zákonu jednal. Důvody: Žalobce, podav proti záloženskému a nákupnímu družstvu žalobu, žádá, by doručena byla opatrovníku k činu z důvodů, že funkce představenstva záloženského a nákupního družstva dle ustanovení stanov zanikla a představenstvo toto jest krajským jako obchodním soudem donucováno, by dle stanov představenstvo valnou hromadou bylo řádně zvoleno. Nehledě k tomu, že žalobce ani reosvědčil potřebu zřízení opatrovníka k činu, nelze s náhledem tímto souhlasiti, poněvadž funkce členů představenstva, v obchodním rejstříku zapsaných, trvá tak dlouho, pokud nejsou z obchodního rejstříku vymazáni a noví členové představenstva zapsáni. Žaloba pak sama tvrdí, že v obchodním rejstříku jest zapsáno dosud staré představenstvo, zmíněného družstva. Dle toho nebylo třeba, by zřízen byl opatrovník k doručení žaloby, když představenstvo v obchodním rejstříku dosud jest zapsáno. A poněvadž strana žalující nepředložila výkazu o tom, kdo vlastně záloženské a nákupní družstvo před soudem zastupuje, měla žaloba býti ve smyslu § 89 jedn. ř. ku opravě doručena a teprve po opravě vyřízena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Ustanovení opatrovníka jest obmezením vlastního zastoupení. Nelze proto ustanoviti opatrovníka libovolně, nýbrž toliko tehda, když zákon to dopouští. Tomu však není tak v našem případě. V rejstříku jsou zapsáni členové představenstva a jest to tedy všeobecně známo. Ač uplynula doba, na niž byli zvoleni, nebyli noví členové představenstva dosud do rejstříku zapsáni. Prosté uplynutí funkční doby, stanovami stanovené, nemůže však po zákonu zrušiti účinnost zápisu rejstříkového vůči osobám třetím a odůvodniti zřízení opatrovníka. Vždyť zákon stanoví v § 15, že společenstvo musí míti představenstvo a že každé představenstvo, tedy i změnu v osobách představenstva, dlužno ohlásiti k rejstříku. Není tedy důvodno, zřizovati žalovanému opatrovníka, kdyžtž členové představenstva jsou v rejstříku posud zapsáni. Není případné odkazovati k § 15 zák. o společenstvech, poněvadž předpis ten má na zřeteli změnu představenstva. Nejde tedy v našem případě o společenstvo, jež není způsobilé, státi k soudu a nemá zákonného zástupce, ve smyslu § 8 c. ř. s. Zřízení opatrovníka není odůvodněno v zákoně.

Čís. 499.

Ustanovení posledního odstavce § 386 c. ř. s. platí i tehda, když návrhu vyhověno bylo teprve soudem rekursním.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1920, R I 246/20.)

Prvý soud zamítl návrh, by proveden byl důkaz ku zajištění, rekursní soud návrhu vyhověl. Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs navrhovatelova odpůrce.